

ton cap et prohibeix sometre á ningú dessota los peus. ¡Deus reconeixe que aquet negre es tant soberá llegítim, inviolable y sagrat com ho pretens ser tu! Guàrdat de negarte á tu mateix! Que al fi y al cap, dit siga en veritat, ni ets tu el més blanch, ni el més hermos, ni el més rich, ni el més sabi, ni el més discret, ni el més virtuós dels homes. Si somets an aquet negre á la esclavitut autorisas al primer Antinesis, al primer Rothschild, al primer Humboldt, al primer Voltaire ó al primer Sócrates que á la vegada et volguessin sometre á tu.

Confessa com es segur que en la dignitat humana no existeixen graus; que ningú de nosaltres pot, llegítimament, posar el peu ó la mà sobre un altre.

—¡Com! ¿No hi haurá qui governi?... ¿Ni tampoch el més sabi ni el més bo?

—Ni aquets. Qui fos sabi que 'ns aconselli; y qui bo que 'ns dongui la mà! Pero no 'ls conceixo el dret d'obligarnos á pesar nostre.

Tot home, bo ó dolent, sabi ó boig, té els més ilimitables drets sobre la Naturalesa entera; pero no 'n té cap sobre un altre home. Una violència, una injuria es un verdader atentat contra lo que hi ha de més sagrat á la terra. Ni la major bona intenció justifica un tal atropell.

EDMUNDO ABOUT

No presentá en Montañá sos comptes á que 's repassessin, á que 's deliberessin, nombrant á un Procurador dels Tribunals y á un particular y responent de tot? ¿Per què la Societat, ó més ben dit, las Juntas, no exigeixen tal deliberació? «Per que an en Gou li dona la gana. Donchs devant d'aquest asquerós tipo y d'en Montañá, que en tres diferentas reunions s'ha fet responsable de lo que contra ell resultés ¿qui es més honrat?»

No aquets *rastres vergonyants* y sí el poble honrat té la paraula.

JOSEPH GARRETA

SALVADOR CUQUET

REIVINDICACIÓ

Com á contesta als quatre *pillets* que volen atentar á la nostra honra, quatre tipus repugnats que no podem sapiguer qui son, els dihem:

Ea plassa ó local públich, á la presencia de tothom, allá ahont vulguin, estem disposats á aclarir lo que contra nostra conducta vulgan taxar, pero volem sapiguer qui sou, volem que cara á cara vos presenteue, com deu presentarse tota persona que tant sols tinga miñ dit de front.

Si nosaltres, induits pel gran home de nostra confiança en aquells temps, en Joan Gou, havíam acusat de lladre an en Montañá, com el Frare mateix havia fet, pero, com sempre, de traidor, *sotto voce* y d'amagat, vista la rahó hem volgut reivindicarli la honra que tant villanament havíam ultratratjat; per never y per estar plenament convenuts de que la rahó estava ab ell, ab en Montañá.

Aixís creyem que deu ferho tot home que tinge mica de dignitat; per 'xó ens honrem ab sa amistat, tant com creyem que 'ns deshonraría la del traidor y d'amagat difamador Joan Gou.

Veritat que nosaltres havíam sigut fanatisats per tant repugnat tipo y... no 'ns davam compte de que si en Montañá era president, en Joan Gou era... caixer, que si l'un usurpava, l'altre havíá d'esser son cómplix.

A vosaltres, miserables vergonyants, sense saber qui sou ni qui deixeu de ser, no tenim obliació de darvos satisfaccions de cap classe, pero als socis de la Unió Lliberal sí que 'ls direm que sempre que vulgan repassar nostre passat, que 'ns eridin en reunió general (que vos la negarán si no la imposeu), que vindrem y vos darem rahó de tot, y vos farem veure que l'home dolent, que el verdader traidor de la Societat, que 'l burxa que, de orella á orella, ha introduhit la sissanya a la casa es en **JOAN GOU**, ab datos y provas convinents.

La Veu de Vallès torna 'l saludo que feu al aparéixer *El Cinematògrafo*.

Ho preveyam. Coneixem las amistats del propietari del periódich catalanista ab D. Salvador I y altres elements y esperabam tal cosa.

Diu que 'l tal «té per objecte combatre (gotlla) á determinats elements de la localitat que [mouen molt escàndol y soroll], descuidantse de dir, «y, arrastrarse, adulant servilment als potentats y governants de la població».

Te veo, Veu, te veo.

La Comisió nombrada á Barcelona pera libertar als obrer presos per cuestions socials y de impremta, en vista de las dificultats que las autoritats de la capital ofereixen á las manifestacions justicieras del poble en favor dels presos d' Alcalá del Valle, ha resolt organizar un mitin en una ciutat extranjera que serà Marsella ó Tanger.

Creyem de gran interés dit propósit y esperem que els trevalladors tots prestarán son apoyo moral y material. Adhesions y donatius, Riereta, 37, primer, Barcelona, y en nostra redacció.

Obrer granollerés: Al disfrutar la festa major en que la burgesia ostenta son luxo y vanitat, ¿te recordarás un poch de las víctimas de la mateixa, que per ta redemeió sufreixen tant y tant arbitrarias persecucions?

Ho esperem.

Se 'ns ha dit que 'l senyor Pere Roig, fabricant de sabó, en una ocasió digna parlant de *LA TRONADA*, que «era un paperot que cap persona ab dignitat debia lleigilo.»

Nosaltres no volem fer cas de lo que se 'ns diga ó puga dir, que no 's confirmi, y com que no creyem al esmentat senyor capás de semblant cosa, li concedim espay pera desmentirlo, ó afirmarlo en cas de ser cert.

Com sols el cobart y el culpable fuig de la defensa, esperem que l'esmentat senyor no en fugirà.

A Figueras es queixan perque voien instaurarshi uns frares. ¡Els deuen coneixe ab lo pel!

Per dolents y tunantes que fossin tots els frares que tractan d'invidir á Figueras els cambiaríam ab un de nostre, en la seguritat de que encara hi guanyariam.

¡Fa una pudó de pel de porch!

Dels de eria, vull dir dels de la llet, no en parlem. ¿Com ho farían las pobres monjetas y las quatre bigoludas-beatas-peludas-rata-sacristanesca-cofrare-bocamollas-espia-inquisitorialescas? ¡Tableau!

Nostre particular amich y company Samuel Torner, que tants recorts té de nostra vila (una condemna de dos anys, quatre mesos y un dia, per pendre part en un mitin) li han encarregat la regencia de la Escola Moderna de Vilanova y Geltrú.

Rebi nostre amich, company y professor nostra més coral enhorabona, desitjantli pochs tropessos Memento-Castellescos-policiachs y la conservació de tota sa alma per combatre tota la inmundicia social.

Nostre millor recort es sempre pels que lluitan per la instrucció dels petits y per la reivindicació de tots.

El dia 20 del corrent se celebrará á Roma un gran Congrés lliurepensador com protesta de la gran pressió que exerceixen las religions, y en particular la nostra, la que paguem, ó sigui la católica.

Bravo; pero ¿no fora encare més convenient atacar de debò á la hipocrisia?

Estich plenament convensat de que 'l dia que la hipocrisia desaparegui desapareixerán totes las religions. Per mi es son únich sostéu.

¡Hi han tants lliurepensadors que no en fan la feyna! Son, com diu en Tolstoy, simples aficionats.



Bravo! Ja 'n t'nim un de *Varios*; ja 'n tenim un que té prou honra per titularse *republicano*, pro... de poch. Fa un quant temps que ell mateix em feu sapiguer que ell no era republicà per que 's necessitava ser molt honrat y... ¿què l'ha adquirida densa que es *concejalito* per obra del caciquisme conservador, Sr. Carancha?

Caramba, caramba; prò que consti que ells resulta més simpàtich que tots los demás *Varios* y que tots los demás *antropófagos*, vull dir, cinematógrafos, que segons em demostran ab son últim selt ó *pelicula*, també forma ab els tals

Ens agrada per... l' alma.

Hi há un refrán que diu: «Qui té vergonya te mal any»

Cosas de la policía.

Dijous 25 del passat Agos. el capo de policia de Badalona, Anton Borrás, detingut en la feina al obrer Mariano Garcés, a qui acompañá al cuartelillo de la Casa Gran.

Allí hi acudí 'l quefe de policia de la ciutat Antón Zorrilla, qui agafá al obrer pel coll y à empentas el condutí al calabós, ahont hi quedá de las onze del matí fins á la mateixa hora del dia següent.

Trasladat al Govern civil de Barcelona é interrogat, veientlo víctima d' una arbitriarietat lo deixaren, retornant á Badalona, y al saberho el quefe de policia, el torná també al calabós de la Casa del Ajuntament.

Ab tota l' alma, l' esmentat quefe feu de jutje, de *Sala* y de *jurats*, faltant la causa á que el mencionat obrer fos posat en llibertat, prohibintli que tornés á compaireix al punt ahont trevallaba.

Jo, á puesto d' en Maula, an aquet policiero, en mérits de tal servei, el recompenso.

Li regalo un *tricorni*.
